

Tilkinin Kelebek Bahçesi

Jane MEADOW

Tilkinin Kelebek Bahçesi

Jane MEADOW

Parlak bir bahar sabahı, tilki Felix sıcacık ininden dışarı çıktı ve tatlı havayı kokladı. Kar gitmişti ve dünya taze ve yeni kokuyordu. Ama evinin çevresindeki küçük tepe düz ve kahverengi görünüyordu. "Bu tepenin biraz renge ihtiyacı var," dedi Felix, yeşil bahçıvan önlüğünü bağlarken. Küçük küreğini ve bir paket tohumunu getirdi.

Felix yumuşak toprakta küçük çukurlar açtı ve tohumları tek tek içlerine bıraktı. İninin çevresine kırmızı gelincikler, sarı papatyalar ve mor lavantalar dikti. Hasır şapkasını başına taktı ve neşeyle mırıldandı. "Büyüyün, küçük tohumlar," diye fısıldadı toprağa. "Bahar geldi ve sizin için büyük planlarım var."

Her sabah Felix, küçük bir kovayla dereden su taşıdı. Her öğleden sonra, dikkatli patileriyle küçük yabani otları yoldu. Güneş ılıktı, yağmur yumuşacıktı. Kısa süre sonra küçük yeşil filizler kahverengi toprağın içinden yükseldi. Felix'in kehribar rengi gözleri sevinçle kocaman açıldı. "Şunlara bakın!" diye sevindi. "Gerçekten büyüyorsunuz!"

Sonra bir gün ilk çiçek açıldı. Rüzgârda küçük bir bayrak gibi sallanan parlak kırmızı bir gelincikti. Felix patilerini birbirine çırttı. Ardından sarı, mor ve pembe çiçekler geldi; ta ki bütün tepe renklerle bezenene kadar. Düz kahverengi yer, neşeli bir çiçek bahçesine dönüşmüştü ve Felix gülümsemesini durduramıyordu.

Tam ertesi sabah, tepenin üzerinden harika bir şey uçu. Parlak sarı ve turuncu kanatları siyah kenarlı küçük bir kelebektir. Süzülerek aşağı indi ve tam Felix'in burnuna kondu. "Merhaba!" dedi Felix, hiç kıpırdamadan durarak. "Ben Felix. Bahçeme hoş geldin." Kelebek antenlerini kıpırdattı ve yuvarlak gözleri parladı.

"Benim adım Pip," dedi kelebek incecik bir sesle. "Çiçeklerinin kokusunu uzaktan aldım. Onlar şimdiye kadar gördüğüm en güzel çiçekler!" Bir gelincikten papatyaya, oradan da uzun mor bir çiçeğe dans etti. "Biraz kalabilir miyim?" diye sordu. Felix en sıcak gülümsemesiyle gülümsedi. "İstediğin kadar kal. Burada herkese yetecek kadar çok şey var."

Pip yükseklerle süzüldü ve kelebeklerin arkadaşlarını çağırma biçimiyle üç kez daire çizdi. Kısa süre sonra tepenin üzerinde daha çok kanat parıldadı. Sarı kelebekler geldi, turuncular ve rüzgârdaki küçük taç yaprakları gibi beyazlar. Çiçeklere kondular, kanatlarını açıp kapattılar ve tatlı nektar içtiler. "Felix," dedi Pip, "bunlar benim arkadaşlarım."

Bir kelebek arkada kaldı, bir yaprağın arkasına saklandı. Kanatları gümüş desenli, yumuşak mavi ve mordu; gözleri utangaç ve sakindi. "O Luna," diye fısıldadı Pip. "Biraz heyecanlı." Felix ona doğru acele etmedi. Sadece geri çekildi ve nazikçe, "Buraya hoş geldin, küçük," dedi. "Acele etme."

Luna yavaşça dışarı baktı. Mor bir lavanta çiçeğine süzüldü ve orada sessizce dinlendi. Felix işine döndü, bahçeyi yavaş ve düzenli su serpmeleriyle suladı. Bir süre sonra Luna biraz daha yaklaştı, sonra daha da yaklaştı. "Burası çok huzurlu," dedi yumuşak bir sesle. "Sanırım ben de kalmak isterim." Felix nazikçe başını salladı ve sulamaya devam etti.

O günden sonra Felix her gün bahçesine sevgiyle baktı. Susayan çiçekleri suladı ve küçük yabani otları yoldu. Her çiçeğin büyümek için yeterli yeri olduğundan emin oldu. O çalışırken kelebekler çiçekten çiçeğe dans etti. Pip komik hikâyeler anlattı, Luna yumuşak şarkılar mırıldandı. "Bu dünyanın en güzel bahçesi," dedi Pip.

Sonra bir sabah Felix uyandığında çiçeklerin boyunlarını eğdiğini gördü. Güneş çok sıcaktı ve toprak kuruyup çatlamıştı. Kelebekler solmuş çiçeklerin üzerinde endişeyle havada asılı kaldı. "Ah hayır," dedi Luna. "Çiçekler susamış." Felix kovanını ve hasır şapkasını kaptı. "Endişelenmeyin," dedi. "Bunu birlikte düzeltebiliriz."

Felix her çiçek için su taşıyarak dereye tekrar tekrar koştu. Pip ve Luna önden uçup ona en kuru yerleri gösterdi. "Burada, Felix! Bunun yardıma ihtiyacı var!" diye seslendi Pip. "Bunun da," dedi Luna. Bütün öğleden sonra toprak yeniden yumuşayıp nemlenene kadar yan yana çalıştılar. Yavaş yavaş çiçekler başlarını kaldırdı.

Akşama doğru bahçe yeniden mutlu görünüyordu. Gelincikler dimdik duruyor, papatyalar rüzgârda başlarını sallıyordu. Felix yorgun ama mutlu bir halde çimenlere uzandı. "Başardık," dedi. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler." Pip kulağına kondu, Luna patisinin üzerinde dinlendi. "Sen bize her gün yardım ediyorsun," dedi Pip. "Arkadaşlar böyle yapar."

Günler ısındıkça bahçe her zamankinden daha dolu ve daha parlak oldu. Tepenin her yerinden kelebekler ziyarete geldi. Çiçekten çiçeğe dans ettiler ve Felix sayamayacağı kadar çok arkadaş edindi. "Bahçen hep kanatlarla dolu," dedi küçük beyaz bir kelebek. "Her gün bir parti gibi," dedi bir diğeri, güneşte dönerek.

Felix bir taşın üzerine oturdu ve etrafında dönen kelebekleri izledi. "Ben sadece birkaç tohum diktim," dedi. "Ama büyüyen şeye bakın. Kelebeklere yardım ettim, onlar da bana yardım etti ve şimdi harika bir şeyimiz var." Pip yanına yerleşti. "Bütün bunları başkalarına yardım etmek yarattı," dedi. "En güzel güzellik budur."

Yani eęer bir gn parlak bahar iekleriyle kaplı kk bir tepenin yanından geerseniz, iyice bakın. Hasır řapkalı turuncu bir tilkinin glmseyerek bahesini suladıęını grebilirsiniz. ieklerin zerinde dans eden kk sarı bir kelebek ve utanga mavi bir kelebek grebilirsiniz. Orada herkes hoř karřılanır, nk bařkalarına yardım etmek gerekten gzel bir řey yaratabilir.